

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 K 019197 24 Kž
Sarajevo, 24.09.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Sedina Idrizovića kao predsjednika vijeća, Dragana Čorlije i Sanele Rondić kao članova vijeća, uz učestvovanje Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.Ć., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi tužiteljice iz Travnika izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 019197 24 K od 28.06.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.09.2024. godine, kojoj su prisustvovali federalni tužilac Nihad Halilčević, optuženi N.Ć. i njegov branilac Bekir Ferizović, advokat iz Travnika, donio je

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice iz Travnika se djelimično uvažava, pa se presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 019197 24 K od 28.06.2024. godine preinačava u odluci o kazni tako da se optuženi N.Ć. za krivično djelo Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je oglašen krivim tom presudom primjenom navedenih zakonskih odredbi i članova 42., 43. i 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 019197 24 K od 28.06.2024. godine optuženi N.Ć. (u daljem tekstu: optuženi), oglašen je krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), za koje mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Na osnovu člana 77. stavovi 1., 2. i 3. KZ FBiH optuženom je izrečena bezbjednosna mjera zabrane upravljanja prevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od 1 (jedne) godine počev od dana pravosnažnosti presude, u koje vrijeme se neće uračunati vrijeme izvršenja izrečene kazne zatvora. Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i

Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH) optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.382,71 KM, kao i paušalne troškove u iznosu od 100,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica iz Travnika (u daljem tekstu: tužiteljica) zbog odluke o kazni, sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači, na način što će optuženom izreći kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju.

Branilac optuženog N.Ć., advokat Bekir Ferizović iz Travnika dao je odgovor na žalbu tužiteljice u kome je predložio da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Federalni tužilac je u svom podneskom broj T06 0 KTŽ 0033120 24 2 od 17.09.2024. godine predložio da drugostepeni sud uvaži žalbu tužiteljice i pobijanu presudu preinači u odluci o kazni tako da se optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju.

Na sjednici vijeća, koja je održana shodno odredbi člana 319. stav 1. ZKP FBiH, federalni tužilac je ostao kod navoda, osnova i prijedloga iz žalbe kantonalne tužiteljice, kao i kod navoda i prijedloga iz ranije navedenog pismenog podneska federalnog tužioca.

Branilac optuženog u svom izjašnjenju je ostao kod navoda i prijedloga iz njegovog odgovora na žalbu kantonalne tužiteljice, a sa njegovim izjašnjenjem u cijelosti se saglasio i optuženi N.Ć..

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

U žalbi tužiteljica navodi da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji precijenio značaj olakšavajućih okolnosti na strani optuženog, a da istovremeno nije cijenio kao otežavajuću okolnost njegovu raniju osuđivanost za krivično djelo Krađe iz člana 286. stav 1. KZ FBiH, zatim da sud nije dovoljno uzeo u obzir i cijenio kao otežavajuću okolnost jači stepen krivnje kod optuženog, jer je u trenutku saobraćajne nezgode optuženi upravljao motornim vozilom u alkoholisanom stanju sa koncentracijom alkohola u krvi 2,14 promila, kao i težinu nastupjele posljedice usljed inkriminisanog postupanja optuženog tj. smrt jedne osobe.

Ovaj žalbeni prigovor se ocjenjuje djelimično osnovanim.

Najprije neprihvatljiv je žalbeni prigovor tužiteljice da u pobijanoj presudi sud kao otežavajuća okolnost nije cijenio stepen krivice budući da je optuženi upravljao motornim vozilom sa koncentracijom alkohola u krvi od 2,14 promila, kao i težinu nastupjele posljedice u vidu smrti jedne osobe. Ovo stoga što se radnja izvršenja predmetnog krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim manifestuje kao nepridržavanje saobraćajnih propisa koje je optuženi svojim radnjama povrijedio, konkretno člana 174. stav 1. i člana 44. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, pa kada bi sud alkoholisanost i prekoračenje brzine cijenio kao otežavajuće okolnosti, došao bi u situaciju da dvostruko vrednuje okolnosti koje ulaze u strukturu bića predmetnog krivičnog djela, a da im se istovremeno daje karakter otežavajućih okolnosti prilikom odmjeravanja kazne. Istovjetni nedostaci sadržani su i u žalbenom ukazivanju tužiteljice da sud nije cijenio kao otežavajuću

okolnost jačinu povrede zaštićenog dobra, koje u konkretnom slučaju imalo za posljedicu smrt oštećenog, jer tužiteljica ovakvim žalbenim prigovorom gubi iz vida da je optuženi oglašen krivim za Teška krivična djela protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH, te da je smrt oštećenog kvalifikatorna okolnost bez koje pravna kvalifikacija iz člana 336. stav 2. istog Zakona ne bi mogla ni postojati.

Nasuprot prednjim žalbenim prigovorima, po ocjeni ovog suda, osnovano se u žalbi tužiteljice ističe da prilikom odmjeravanja visine kazne optuženom prvostepeni sud nije uzeo u obzir da je optuženi ranije osuđivan presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 190917 21 Kps od 24.12.2021. godine, zbog krivičnog djela Krađe iz člana 286. stav 2. KZ FBiH, kojom mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca s rokom provjere od 1 (jedne) godine, a što proizilazi iz izvoda iz kaznene evidencije Policijske uprave Zenica od 27.06.2023. godine, niti je ovu okolnost vrednovao kao otežavajuću okolnost, što je vidljivo iz obrazloženja na strani 7. u šestom pasusu, gdje sud konstatuje da na strani optuženog nije našao otežavajućih okolnosti. Također je osnovano žalbeno isticanje tužiteljice da je prvostepeni sud dao prevelik značaj olakšavajućim okolnostima koje su se stekle na strani optuženog (potpuno priznanje krivičnopravnih radnji koje je počinio dato još u policiji, a zatim i u ostalim fazama krivičnog postupka, optuženi je teško podnio a i sada podnosi posljedice saobraćajne nezgode jer se duži vremenski period liječi pod dijagnozom posttraumatski stresni poremećaj, sa oštećenim je bio u jako dobrim odnosima, članovi porodice optuženog su bili na dženazi i izrazili žaljenje porodici nastradalog M.O., čiji predstavnik je pred sudom izjavio da ne traže naknadu štete od optuženog niti traže da se optuženi krivično goni, optuženi je porodičan ima suprugu i dvoje djece). Slijedom navedenog (kod okolnosti da oštećeni M.O. upravljaajući motociklom nije doprinio nastanku predmetne saobraćajne nezgode) neprihvatljivo je što je prvostepeni sud u propisanom rasponu kazne za predmetno krivično djelo od najmanje 1 (jedne) godine pa do 20 (dvadeset) godina zatvora - što predstavlja opšti maksimum, optuženom izrekao kaznu zatvora u visini posebnog minimuma (1 /jedne/ godine), kojom kaznom se po ocjeni ovog suda ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja ni na planu specijalne ali ni opšte prevencije.

Ovaj sud nalazi da je upravo kazna zatvora u trajanju 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, koju je, preinačenjem prvostepene presude, optuženom izrekao ovaj sud u svemu odgovarajuća da se sa njom postigne svrha koja ima za cilj odvracanje optuženog da ubuduće ne čini ovakva ili slična krivična djela, ali isto tako i u odnosu na ostale da ne učine krivična djela, kako je to propisano u člana 42. KZ FBiH, ali isto tako i svrha krivičnopravnih sankcija propisana u članu 7. KZ FBiH.

Iz navedenih razloga je ovaj sud osnovom člana 329. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu kantonalne tužiteljice djelimično uvažio i prvostepenu presudu preinačio, dok je u preostalom dijelu prvostepena presuda ostala neizmijenjena.

Zapisničar
Živana Roić,s.r.

Predsjednik vijeća
Sedin Idrizović,s.r.